

Repertoriumnummer 2017/
Datum van uitspraak 4 december 2017
Rolnummer 2017/BB/28

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

Arbeidshof te Brussel

elfde kamer

Arrest

Arrest

COLLECTIEVE SCHULDENREGELING - vorderingen collectieve schuldenregeling
Eénzijdig verzoekschrift
definitief

Mevr. X.

appellante,

In persoon verschenen

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van de bestreden beschikking, uitgesproken op 5 juli 2017 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 18de kamer (A.R. 17/292/B),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 13 juli 2017,
- de voorgelegde stukken.

De verzoekende partij heeft haar middelen en conclusies uiteengezet tijdens de terechtzitting in raadkamer van 6 november 2017, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING.

1. Bij verzoekschrift ontvangen op 21 juni 2017 door de griffie van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank van Brussel verzocht Mevr. X. om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling.
2. De Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel verklaarde met beschikking van 5 juli 2017 de aanvraag niet toelaatbaar, omdat Mevr. X. haar onvermogen heeft bewerkstelligd.

3. Met verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 13 juli 2017, tekende Mevr. X. hoger beroep aan.

II. BEOORDELING.

4. Het hoger beroep van Mevr. X. werd tijdig ingesteld en voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten, zodat het ontvankelijk kan worden verklaard.
5. Op grond van artikel 1675/2 Ger. W. kan de collectieve schuldenregeling worden toegestaan aan een natuurlijke persoon, die niet in staat is, om op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen en voor zover hij niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd.
6. De procedure van collectieve schuldenregeling strekt ertoe de debiteur met een problematische schuldenlast uitzicht te bieden op financiële gezondmaking door middel van een aanzuiveringsregeling. Deze aanzuiveringsregeling moet overeenkomstig artikel 1675/3 derde lid van het Ger. W., leiden tot een herstel van de financiële toestand van de schuldenaar, met name hem in staat stellen in de mate van het mogelijke zijn schulden te betalen en tegelijkertijd te waarborgen dat hij een menswaardig leven kan leiden (E. DIRIX en P. TAELEMAN, *Collectieve schuldenregeling in de praktijk*, Antwerpen-Groningen, Intersentia, p. 24, nr. 10; Arbh. Antwerpen 24 juni 2008, www.juridat.be)
7. De schuldenaar mag echter niet kennelijk zijn onvermogen hebben bewerkstelligd.

Het Hof van Cassatie oordeelde in een arrest van 21 juni 2007, (*JLMB* 2008, 81; *Pas.* 2007, 1294; *Soc.Kron.* 2009, 493) dat strafrechtelijke veroordelingen i.v.m. bedrieglijke handelingen op zich onvoldoende zijn om het verzoek tot collectieve schuldenregeling af te wijzen als niet toelaatbaar, omdat de misdrijven moeten zijn gepleegd met het opzet zich onvermogen te maken.

In een arrest van 7 januari 2013 (S.12.0016.N) bevestigt het Hof van Cassatie dat het bewerken door de schuldenaar van zijn onvermogen uit alle omstandigheden die zijn wil aantonen om zich onvermogen te maken, kan worden afgeleid. Ook het indienen van een verzoekschrift tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling kan als bewijs van die wil bijdragen.

8. De beoordeling van de toelaatbaarheidsvoorwaarden maken een feitelijke beoordeling uit (*Parl. St.* 1996-97, 1073/11, 34) waarbij vooral zal gekeken worden naar de intenties van de aanvrager om de schuldeisers in de mate van het mogelijke te vergoeden en zijn verbintenissen na te leven. (Arbh. Brussel 17 november 2014, AR 2014/BB/22 ; Arbh. Brussel 10 november 2008, www.juridat.be) De collectieve schuldenregeling mag geen toevluchtsoord worden voor debiteuren die zich proberen te onttrekken aan hun schuldeisers. (*Parl. St.*, 1996–97, 1073/1 en 1074/1, 17)

In de Memorie van Toelichting heeft de bevoegde vice-eerste minister aangegeven dat er bewerking van het onvermogen kan zijn, wanneer de schuldenaar bedrieglijke handelingen verricht ter benadeling van de rechten van zijn schuldeisers. De rechter zal oplettend dienen te zijn voor een hele reeks van elementen die, alleen of gecombineerd, toelaten te denken dat de schuldenaar zijn onvermogen heeft bewerkt. (*Parl. St.*, 1996 –97, nr. 1073/1 en 1074/1, 17; Arbh. Brussel 16 november 2015, AR 2015/BB/41; Arbh. Brussel 17 november 2014, AR 2014/BB/22). De rechter zal dus rekening houden met elke omstandigheid of handeling of combinatie van omstandigheden of handelingen die in het concrete geval de wil zich onvermogen te maken doen blijken. (Arbh. Antwerpen 24 juni 2008, www.juridat.be)

9. De eerste rechter oordeelde dat Mevr. X. kennelijk haar onvermogen heeft bewerkstelligd omdat de totale schuldenlast 8.218,45 € bedraagt, waarvan een bedrag van 7.232,34 € een schuldvordering uitmaakt ingevolge parkeerboetes, penale boeten en verkeersbelasting.
De eerste rechter is van oordeel dat Mevr. X. zelf haar onvermogen heeft bewerkstelligd.
10. Mevr. X. is geboren op ... 1993 en is een jonge vrouw van 24 jaar oud. In haar verzoekschrift om toegelaten tot de collectieve schuldenregeling en ter zitting verklaart zij het hoge aantal parkeerboetes door het feit dat zij gedurende een lange periode in nachtploegen werkte, laat thuis kwam en bij gebreke aan parkeerplaatsen in de nabije omgeving van haar woning, zich op niet toegelaten plaatsen parkeerde, omdat zij bang was om 's nachts alleen over de straat te wandelen. Zij benadrukt op de zitting dat zij beseft dat zij als jong meisje vergissingen heeft begaan en dat zij zeker de intentie heeft om de schuldeisers te vergoeden en haar verbintenissen na te leven. Zij zet uiteen dat ze actueel voltijds is tewerkgesteld in een advocatenkantoor en een inkomen geniet dat haar, met hulp van een schuldbemiddelaar, in staat stelt om haar schuldenlast af te lossen.

Er zijn geen elementen die toelaten te besluiten dat zij kennelijk en niet met opzet haar onvermogen zou hebben bewerkstelligd. Zij heeft de intentie haar schuldeisers te vergoeden.

Mevr. X. heeft voor het ogenblik een inkomen uit een voltijdse arbeid. Zij bezit geen onroerend goed. Zij beschikt over een zeer beperkt aantal roerende goederen met zeer geringe waarde. Zij woont in bij haar moeder en haar 2 halfbroers.

De schuldenlast van Mevr. X. bedraagt 8.218,45 €.

Daaruit blijkt dat zij niet in staat is om op duurzame wijze, haar opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen.

11. Zij voldoet hierdoor aan de voorwaarden om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling.
12. Het beroep is aldus gegrond.

OM DEZE REDENEN,

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Recht doende na éézijdig verzoekschrift,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond,

Hervormt de bestreden beschikking,

Verklaart het verzoek van Mevr. X. tot het verkrijgen van collectieve schuldenregeling toelaatbaar.

Stelt Me Md., advocaat, aan als schuldbemiddelaar met verzoek zo snel mogelijk contact

op te nemen met verzoekende partij om het verdere verloop van de procedure te bespreken.

Beveelt dat vanaf heden alle inkomsten van de verzoekende partij in handen van de schuldbemiddelaar dienen toe te komen.

Verzendt de zaak voor verdere afhandeling naar de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel.

Aldus gewezen en ondertekend door de elfde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

A . SCHOENMAEKERS, raadsheer,

bijgestaan door : ..., griffier

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van maandag 4 december 2017.